

[Tove Jørgensen]

op det, vi ville med vort dagsordensforslag den 8. februar, dette, at der skulle stilles andre midler til rådighed end denne nødvendige brandsikring. Vi er enige i, at der skal iværksættes de nødvendige sociale og bolig-mæssige foranstaltninger, således som forslagsstillerne gør opmærksom på i deres forslag, men indholdet af dette arbejde, og hvor lang tid der skal gå med det, kan ikke ligge i så strikse rammer som dem, der lægges op til her, og derfor kan vi ikke medvirke til forslaget gennemførelse.

Grethe Philip (RV):

I går havde vi det konservative folkepartis forespørgselsdebat, hvor i hvert fald en del af forslaget gik ud på en delvis nedlæggelse af Christiania. I dag er det det kristelige folkeparti, der kommer med sit forslag til folketingsbeslutning om en total nedlæggelse af Christiania.

Ligesom vi i det radikale venstre i går gav udtryk for, at vi var imod en delvis nedlæggelse på dette tidspunkt, må vi så meget desto mere sige, at vi også vender os imod en total nedlæggelse af Christiania. Vi står fast på det standpunkt, som vi har indtaget tidligere, og som vi gav udtryk for under debatten i februar 1978, og jeg skal kort gentage det.

Det går ud på, at vi i det radikale venstre mener, at christianitterne ikke varigt kan regne med at beslaglægge området derude. Men samtidig mener vi, at det ville være aldeles urimeligt at fortrænge christianitterne på dette tidspunkt – og jo helt vanvittigt, hvis det skulle ske med vold – et tidspunkt, hvor man endnu ikke har fået lagt en fast plan for, hvad Christianiaområdet skal anvendes til, og hvor vi i øvrigt mener, at det rent praktisk ville blive overordentlig vanskeligt at holde området frit for nogen form for beboelse.

Vi har også hele tiden lagt vægt på, at når der engang skal ske en aftrapning af det nuværende Christiania, skal det ske på en social og menneskelig måde. Det skal ske med værdighed, sådan som vi plejer at optræde, når mennesker er kommet i sociale vanskeligheder, og sådan som vi i hvert fald ønsker at optræde.

Men jeg har ligesom nogle af de tidligere ordførere et spørgsmål til forsvarsministeren, og det vedrører, hvor langt man er fremme i

planlægningen for området. Det forekommer mig, at det går meget langsomt frem med planlægningen, og det står mig i dette øjeblik ikke helt klart, hvor vanskelighederne ligger, om det er Københavns kommune, der bærer et hovedansvar for, at det går så langsomt, eller om det er centraladministrationen, miljøministeriet. Hvor ligger det, og hvor langt er vi fremme? Er vi så langt fremme, at vi med nogenlunde sikkerhed kan sige, at man om et par år kan gå i gang med enten at omdanne det til et stort rekreativt område, sådan som jeg ved at de radikale er gået ind for i borgerrepræsentationen i Københavns kommune, eller eventuelt til en kombination af bebyggelse og rekreativt område? Jeg synes, det er vigtigt for vores stilling til det, og jeg synes også, det må være meget vigtigt for christianitterne at vide noget mere om, hvordan situationen ligger.

Endelig vil jeg gentage et andet spørgsmål – som jeg var inde på i februar 1978 – nemlig om der er foretaget en sociologisk undersøgelse derude.

Vi vil som sagt gå imod det foreliggende forslag af kristeligt folkeparti om nedlæggelse af Christiania på dette tidspunkt.

Inge Krogh (KrF):

Christiania er mange gange blevet kaldt et socialt eksperiment, og fru Ebba Strange kalder det oven i købet et værdifuldt eksperiment. Jeg må absolut afvise denne betegnelse. Ved et eksperiment skal man have skrevet op, hvad man går ud fra, man skal skrive op, hvad man foretager sig, hvad der foregår, og hvad man ender med. Her kan der højst være tale om eksperimenter med menneskeskæbner, uden at nogen har overblik over det. Måske – men jeg siger udtrykkeligt: måske – har der været idealisme i forbindelse med oprettelsen af Christiania. Der har været idealister, der har haft en tanke om at hjælpe sociale tabere, men jeg mener, det aldrig har fungeret.

Vi har haft mange debatter, og der kommer stadig væk nye ting frem; f. eks. sagde socialdemokratiets ordfører, hr. Tastesen, at der skulle træffes foranstaltninger for at mindske skadevirkningerne. Det vil altså sige, at hr. Tastesen indrømmer, at der er skadevirkninger af at bo på Christiania.